

უკვე გაყვითლდა სოფლის ტყე-ველი
 (სადღაც საყდარი შორს ციმციმებდა)
 დგას მდუმარება შეურყეველი,
 დგას შემოდგომა და სიცხეა.

აგერ ბელელთან დაჯდა ბელურა
 და ფრინველების მთელი ყრილობა.
 სოფელს სიყვითლე გადაეხურა
 და ირგვლივ სუფევს მოწყენილობა.

შეწყდა სიმღერა და ზარის გლოვა,
 გამხმარ ბალახის დადგა სურნელი.
 და ისევ მოვა სხვა ფიქრთა გროვა,
 და ისევ მოვა დღე უზრუნველი.